

Следъ тѣхъ минаха и 6-а и 7-а роти. Въ това време душата на настѣплението — майоръ Йовчевъ — бѣ контузенъ и отнесенъ назадъ. Ржководството на бойната частъ пое командирѣтъ на 1-а дружина майоръ Русевъ, който веднага повика замѣстниците на дружиннитѣ командири, за да имъ даде указания. Докато, обаче, последнитѣ дойдатъ, и той падна раненъ. Замѣсти го старшиятъ отъ ротнитѣ командири капитанъ Лалевъ. И третѣ дружини останаха безъ титуляренъ дружиненъ командиръ. Капитанъ Лалевъ въ 16 часа донесе на командира на полка за положението. Презъ нощта пристигна заповѣдъ отъ командира на полка дружинитѣ да се окопаятъ на достигнатитѣ мѣста, а на сутринята да се продължи настѣплението къмъ укреплението Дели-Юнузъ.

Полковата поддрѣжка — 3-а дружина — мина рѣката по приготвенитѣ и нахвърляни фашины и остана на източния ѝ брѣгъ. Следъ нея мина 1/18-а дружина и застана вдѣсно отъ 3-а дружина.

3/1-а планинска батарея, която бѣше въ този день придадена къмъ полка, зае позиция при чифлика Кулкъой. Сутринята мъглата прѣчеше на батареята да открие огънь. Къмъ 10-20 часа, когато мъглата се разрѣди, батареята откри огънь по лесистата височина. Къмъ пладне мъглата се вдигна и турскитѣ батареи отъ укрепленията и една планинска батарея отъ гористата височина откриха огънь по нея и не ѝ позволиха повече да се обади. И така, както въ боя на 4, така и на 5 полкѣтъ бѣше лишенъ отъ всѣкаква артилерийска подкрепа.

Въ 23-35 часа се получи заповѣдъ — полкѣтъ да се оттегли на старата си позиция при Тарфа. Отстѣплението се почна въ 3 часа на 6 ноемврий подъ прикритието на 1-а дружина и се извърши въ следния редъ: първа отстѣпи 1/18-а дружина, следъ нея 3/11-а, после 4/11-а, следъ нея 2/11-а и последна 1/11-а. Отстѣплението се извърши въ пѣленъ редъ и незабелязано отъ турцитѣ. Къмъ 6 часа полкѣтъ бѣше при Тарфа и 3-а и 4-а дружини заеха старата позиция.

Резултатитѣ отъ двудневния бой на полка при Чаталджа, изнесенъ при най-трудни условия — непозната, труднопроходима, неизучена мѣстностъ, съ изморени, изтошени хора и орѣдѣли отъ холерата роти, безъ артилерийска поддрѣжка — се дължатъ изключително на личната храбростъ и почина на частнитѣ началници и войници. Кървавиятъ епизодъ при чифлика, който коштува на турцитѣ 200 убити и изгорени и повече отъ 50 кавалерийски коне убити, е сжщо дѣло на лична храбростъ и смѣлость.

Въ боя на 4 и 5 ноемврий полкѣтъ имаше загуби: офицери: убити 2, ранени 8; войници: убити 56, ранени 608; въ неизвестностъ 114, умрѣли отъ болестъ 168. Убити офицери: капитанъ Вълковъ Василъ — командиръ на 16-а рота, поручикъ Захариевъ Иванъ — младши офицеръ въ 14-а рота. Ранени: подполковникъ Златевъ Тодоръ — командиръ на 3-а дружина, майоръ Русевъ Константинъ — командиръ на 1-а дружина, капитанъ Щилияновъ Атанасъ — командиръ на 14-а рота, капитанъ Щѣрбановъ Стефанъ — командиръ на картечната рота, капитанъ Боевъ Юрданъ — командиръ на 7-а рота, капитанъ Димчевъ Коста — командиръ на 11-а рота, поручикъ Алтъпармаковъ Иванъ — командиръ на